

Sygn. akt IV Ka 343/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

1Przewodniczący:	1SSO Ewa Rusin
1Protokolant:	1Ewa Ślemp

przy udziale J. K. z (...) we W.

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2021 r.

6sprawy A. P.

7syna J. i V. z domu B.

8urodzonego (...) w W.

9oskarżonego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 61 § 1 kks

10na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

11od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

12z dnia 9 kwietnia 2021 r. sygnatura akt III K 1184/20

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania apelacyjnego, w tym wymierza 800 złotych opłaty za to postępowanie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 343/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 9 kwietnia 2021r. sygn. akt III K 1184/20			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# obrońca			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść	# w całości		
# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów		

	postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
0.12.2. Ocena dowodów			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>obraży przepisów postępowania :</p> <p>1. art. 410 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks , która mogła mieć wpływ na jego treść (skutkując poczynieniem wadliwych ustaleń faktycznych), polegającą na pominięciu w procesie oceny dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej dokumentów w postaci</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

oceny techniczno -
ekonomiczna nr (...) oraz wydruków ofert sprzedaży analogicznych pojazdów marki R. (...), a także zeznań A. G., które miały istotne znaczenie dla poczynienia prawidłowych ustaleń faktycznych, ponieważ wskazywały na to, że istotny wzrost wartości tego samochodu, mający miejsce pomiędzy jego chronologicznie pierwszym a chronologicznie drugim zakupem przez oskarżonego, był w pełni uzasadniony rynkowo wynikając z dokonanych w nim zmian technicznych oraz jego naprawy,

2. art. 7 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, która mogła mieć wpływ na jego treść (skutkując poczynieniem wadliwych ustaleń faktycznych), polegającą na dowolnej ocenie części wyjaśnień oskarżonego A. P. oraz zeznań świadków : P. E. i J. P., prowadzącej do uznania, jakoby to oskarżony świadomie używał jako autentycznych faktur VAT mających opisywać zdarzenia gospodarcze, które nie miały mieć miejsca, gdy tymczasem faktury te w komplecie opisywały zdarzenia rzeczywiste.

Zwięźle o powodach
uznania zarzutu za

zasadny, częściowo
zasadny albo niezasadny

Żaden z wymienionych przepisów procesowych przez Sąd I instancji nie został złamany.

Art. 410 kpk nakazuje uwzględnienie całokształtu okoliczności ujawnionych na rozprawie, ale o jego obrazie nie stanowi dokonanie oceny materiału dowodowego

przeprowadzonego lub ujawnionego na rozprawie w sposób odmienny od subiektywnych oczekiwań stron procesowych i w konsekwencji poczynienie ustaleń faktycznych, niekorzystnych dla – w tym przypadku oskarżonego.

Nie ulega wątpliwości, bo to nawet de facto przyznaje apelujący, iż oskarżony zakupił we Francji przedmiotowy samochód ciężarowy w dniu 4 maja 2015r. za gotówkę o równowartości ponad 54 tys. zł, po czym 17 lipca 2015r. odsprzedał firmie P. E. za kwotę 55.000 złotych netto (brutto – 67.650 zł) wystawiając fakturę sprzedażową nr (...) a następnie po dwukrotnej sprzedaży ponownie odkupił ten sam pojazd.

Nie stanowią nadzwyczajnego zbiegu

niekorzystnych dla oskarżonego okoliczności kolejne dwie „transakcje” sprzedaży tego pojazdu z udziałem znajomych oskarżonemu osób na gruncie towarzyskim oraz biznesowym i to w wyjątkowo krótkich odstępach czasu, w dodatku żadna z nich nie przeprowadziła transakcji za pośrednictwem banku i rachunku firmowego oraz nie ujęła transakcji w ewidencji firmy. Otóż firma P. E. w dniu 27 lipca 2015r. odsprzedała pojazd rzekomo za gotówkę firmie (...) s.c. Z. P. i J. P., a ta spółka już następnego dnia odsprzedała pojazd oskarżonemu, ale już za ponad 2,5 - krotnie wyższą cenę bo 128 tys. zł (brutto 157.440 zł).

Od daty sprzedaży pojazdu przez oskarżonego 17 lipca 2015r. do odkupienia 28 lipca 2015r. tj. przez 11 dni pojazd na fakturach (przypisanych oskarżonemu jako nierzetelne) z wielokrotną wartość, mimo że nie dokonano w nim żadnych zmian konstrukcyjnych czy remontowych, a oskarżony miałby odkupić ten sam pojazd, nie zorientowawszy się co do tego faktu. W tym zakresie trafnie uznano wyjaśnienia oskarżonego za infantylną próbę obrony.

Rzecz jednak także i w tym, iż zmiany te

musiałyby być dokonane w firmie P. E., co przecież nie nastąpiło. Ustalenie takiej treści Sąd meriti poczynił na podstawie nie tylko relacji P. E. w charakterze świadka cyt. „ nie nie robiłem przy tym aucie... nie wiem dlaczego sprzedaż nie była zaewidencjonowana...” k. 140 akt.

Skoro ponadto następnie pojazd był w posiadaniu świadka J. P. tylko 1 dzień, to oczywistym pozostaje wnioskowanie o braku wiarygodności jego zeznań co do dokonania zasadniczych zmian konstrukcyjnych i napraw, wielokrotnie zwiększających wartość pojazdu.

Na podstawie szeroko opisanej dokumentacji (sekcje 1.1 i 2.1 motywów) prawidłowo sąd meriti ustalił, iż wszelkie zmiany konstrukcyjne i naprawy przedmiotowego pojazdu nastąpiły dopiero po „odkupieniu” pojazdu przez oskarżonego 28 lipca 2015r.

W aspekcie prawidłowej oceny omówionych przez Sąd I instancji dowodów w sekcji 2.1 żadnego znaczenia nie mają przedkładane przez oskarżonego oferty (k. 128- 129) czy ocena techniczno- ekonomiczna (k. 130) datowana na 7.12. 2020r., sporządzona na zlecenie

oskarżonego, dotycząca wartości pojazdu już po dokonanych przez oskarżonego zmianach.

Przywołany w apelacji świadek A. G. (zeznania k. 139 akt) nie miał żadnych konkretnych i przydatnych dowodowo informacji dotyczących przedmiotowego pojazdu, zatem dowód ten był nieprzydatny dla procesu czynienia ustaleń faktycznych, zresztą sam apelujący nie wskazuje na jakiegokolwiek okoliczności, wynikające z tego dowodu, a istotne dla rozstrzygnięcia. Zatem i tu obrazę przepisów postępowania w rozumieniu art. 438 pkt. 2 kpk apelujący nie wykazał.

Owe rzekome transakcje, jak to trafnie ustalił Sąd I Instancji, ewidentnie były powiązane z wnioskiem oskarżonego o pożyczkę do (...), obejmującą m. in samochód samowładowczy o wartości netto 120.000zł. Oczywiście słusznym pozostaje więc wnioskowanie, iż obrót pojazdem w ustalonych wyżej okolicznościach miał charakter fikcyjny, a co za tym idzie, posługiwanie się przez oskarżonego przedmiotowymi fakturami jako nie dokumentujące faktycznych zdarzeń gospodarczych wyczerpało znamiona przypisanych

mu występów karnoskarbowych.

Wielu uwagi apelujący poświęcił wartości dowodowej zeznań świadka P. E. , szeroko i błędnie odnosząc się do sytuacji świadka w ramach prowadzonego przeciwko niemu w związku z dokonanymi przezeń przedmiotowymi transakcjami kupna i następnie sprzedaży pojazdu, bezskutecznie starając się wykazać, iż ów świadek został wadliwie skazany za czyny z art. 62 § 2 kks (w sprawie pod sygn. akt III K 1207/20 Sądu Rejonowego w Wałbrzychu). Wszak do skazania doszło w ramach wniosku P. E. o dobrowolne poddanie się odpowiedzialności (złożonego do protokołu przesłuchania w charakterze podejrzanego w dniu 3.07.2020r. k. 125 akt w/w sprawy), do czasu wydania wyroku w dniu 19.11.2020r. P. E. zgody tej nie wycofał i wyroku nie zaskarżył.

Całokształt dowodów sprawy w nader oczywisty sposób wyjaśnił okoliczności przypisanych oskarżonemu czynów, w aspekcie czego niezrozumiałym jawi się stanowisko apelującego, kwestionujące oparcie ustaleń faktycznych wyroku już tylko uzupełniająco także o prawomocne decyzje

podatkowe dotyczące przedmiotowych transakcji oskarżonego, w tym z dnia 27 sierpnia 2019r. (...)we W. (...).

Jawnie nietrafionym pozostaje ostatni z argumentów, zawarty w końcowej części uzasadnienia apelacji, dotyczący sytuacji oskarżonego, podnoszący, iż w razie skazania oskarżony – dotychczas prowadzący dochodową działalność gospodarczą w ramach pozyskiwanych zamówień publicznych - utraci możliwość pozyskiwania tych zamówień i tym samym wpłaci niższe podatki do budżetu. W konsekwencji apelujący na rozprawie apelacyjnej zawnioskował alternatywnie o warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonego.

W tym zakresie wypada podnieść, iż dla warunkowego umorzenia postępowania konieczne jest m. in. uznanie stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu jako nieznacznych (art. 66 § 1 kk), ale przecież takie okoliczności w odniesieniu do czynu oskarżonego nie występują. Apelujący najwyraźniej jest tego świadom, skoro w swym uzasadnieniu nie przeprowadził nawet próby dowodzenia nieznacznego stopnia winy

<p>oskarżonego i nawet jednym zdaniem nie nawiązał do realiów faktycznych czynu w aspekcie kryteriów oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu wyznaczonych w art. 53 § 7 kks.</p> <p>Oczywiście kwestia ograniczenia zarobkowania przez oskarżonego w ramach zamówień publicznych w razie skazania pozostaje istotna, ale tylko dla oskarżonego, który powinien mieć ją na uwadze zanim dopuścił się przypisanych mu czynów.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę zaskarżonego wyroku przyjmującą postać uniewinnienia A. P. od przypisanego mu przestępstwa skarbowego, alternatywnie o warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Argumenty apelacji okazały się nieskuteczne i jako takie nie stanowią podstawy do postulowanego orzeczenia reformatoryjnego (przez uniewinnienie oskarżonego czy warunkowe umorzenie postępowania) względnie</p>		

<p>kasatoryjnego w rozumieniu art. 437 § 2 kpk.</p> <p>Ponadto w sprawie nie wystąpiły także podstawy bezwzględne z art. 439 § 1 kpk dla uchylenia orzeczenia niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionego zarzutu apelacyjnego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>Nie wystąpiły takie okoliczności.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Skazujący wyrok Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 9 kwietnia 2021r. sygn. akt III K 1184/20w zakresie uznania winy i wymiaru kary.</p>		
<p>Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sąd I instancji poczynił trafne ustalenia faktyczne,</p>		

a prawidłowa ich subsumpcja skutkuje słusznym skazaniem oskarżonego.

Brak w niniejszej sprawie także podstaw dla korekty orzeczenia o karze, skoro wobec ustawowego zagrożenia w art. 62§ 2 kks i art. 61 § 1 kks karą grzywny Sąd Rejonowy skazał oskarżonego na karę, której wymiar - 80 stawek dziennych nie jest surowy, bo oscyluje raczej w dolnej granicy zagrożenia przewidzianego w art. 62 § 2 kks (maksymalnego w dacie czynu do 240 stawek- przed zmianą obowiązującą od 1 stycznia 2017r. podwyższającą ustawowe zagrożenie karą Dz.U.2016.2024 - art. 4), przy relatywnie niskiej wysokości stawki dziennej 100 złotych. Tak wymierzona grzywna stanowi trafną represję karną za złamanie norm prawa karnoskarbowego.

Wymierzona kara spełnia wymogi art.13 § 1 i § 2 kks oraz art.23 ust.3 kks

**0.15.2.   Zmiana
wyroku   sądu
pierwszej instancji**

**0.15.3.   Uchylenie
wyroku   sądu
pierwszej instancji**

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art.113 § 1 kks w zw. z art.636 § 1 kpk i art. 627 kpk , obciążając nimi oskarżonego, zaś o opłacie na podstawie art.21 ust. 1) i art. 8 w zw. z art. 3 ust.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r./ tj. DZ. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm./.	
7. PODPIS		
SSO Ewa Rusin		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	uznanie winy i skazanie	

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana